

Daniels bok – nummer femtioåtta

Visheten upplåst: En utforskning av den trefaldiga föreningen och gåtan om 666 i profetian

Jeff Pippenger

2024-01-22

Det har fastställts genom flera vittnen att Rom i historien och i profetian alltid framträder som det åttonde och är av de sju. Den profetiska gåtan i denna symbol är en del av det som Lejonet av Juda stam öppnar just före prövotidens avslutning. Kristus förändras aldrig, och vid den första och den stora besvikelsen i den milleritiska historien uppenbarade Han en sanning som förklarade besvikelsens mysterium.

Efter den första besvikelsen i milleritrörelsens historia drog Han tillbaka sin hand från ett misstag i några av de tidsangivelser som återgavs på 1843 års karta. Misstaget representerade det profetiska missförstånd som framkallade besvikelsen. Milleriterna leddes slutligen fram till en serie insikter som fast grundade utgångsdatumet för de tvåtusentrehundra dagarna. Med en fast utgångspunkt, som i huvudsak byggde på korsets datum, såg de därefter att samma profetiska bevisföring som de hade använt för att fastställa 1843 i själva verket inte bara utpekade 1844, utan själva dagen den 22 oktober 1844.

Efter den andra och stora besvikelsen uppenbarade Herren återigen en sanning som besvarade alla de profetiska dilemman som hade uppstått genom deras felaktiga förkunnelse att den 22 oktober 1844 var Kristi andra ankomst. Herren öppnade ämnet om helgedomen och de sanningar som hör samman med den, och den stora besvikelsen blev förklarad.

”Som ett folk bör vi vara allvarliga studerande av profetian; vi bör inte vila förrän vi blir insiktsfulla beträffande ämnet om helgedomen, vilket framställs i Daniels och Johannes syner. Detta ämne kastar stort ljus över vår nuvarande ställning och vårt verk och ger oss omisskännliga bevis för att Gud har lett oss i vår tidigare erfarenhet. Det förklarar vår besvikelse år 1844 och visar oss att den helgedom som skulle renas inte var jorden, såsom vi hade antagit, utan att Kristus då gick in i det allra heligaste i den himmelska helgedomen och där utför det avslutande verket i sitt prästerliga ämbete, i uppfyllelse av ängelns ord till profeten Daniel: ’Ända till två tusen tre hundra aftnar och morgnar; sedan skall helgedomen renas.’”

”Vår tro beträffande den första, andra och tredje ängelns budskap var riktig. De stora vägmarkeringar vi har passerat är orubbliga. Fastän helvetets härskaror må försöka rycka dem från deras grundval och triumfera vid tanken att de har lyckats, lyckas de ändå inte. Dessa sanningens pelare står fasta såsom de eviga höjderna, orubbade av alla människors ansträngningar i förening med Satans och hans härskaras. Vi kan lära mycket och bör ständigt rannsaka Skrifterna för att se om dessa ting förhåller sig så. Guds folk skall nu ha sina ögon fästa på den himmelska helgedomen, där vår store Översteprästs avslutande tjänst i domens verk pågår,—där han går i förbön för sitt folk.” Review and Herald, 27 november 1883.

Lärjungarnas besvikelse vid korsfästelsen grundade sig på en felaktig förståelse av det rike som Kristus skulle upprätta vid korset. Johannes Döparens och aposteln Paulus tjänster innefattade arbetet att identifiera att den bokstavliga Israels hushållning och den bokstavliga jordiska helgedomen hade övergått till det andliga Israel och den andliga himmelska helgedomen. Lejonet av Juda stam förklarar alltid besvikelsen för de ”visa”. Förklaringen av den profetiska gåtan att Rom är ”det åttonde, men är av de sju”, är en del av det verk som Lejonet av Juda stam utför för att förklara besvikelsen den 18 juli 2020.

Milleriterna såg Rom som det fjärde riket i Bibelns profetia, och de såg skillnaden mellan hedendom och påvedöme, men kunde inte se det påvliga Rom som det femte riket i Bibelns profetia. Kort efter 1844 såg pionjärerna att Förenta staterna var nästa rike i Bibelns profetia.

Denna insikt framställs på pionjärkartan från 1850, men deras förmåga att urskilja den fullständiga bilden av de riken som Bibelns profetia skildrar, såsom den framställs i Uppenbarelseboken kapitel sjutton, översteg deras fattningsförmåga, ty de började vandra i Laodiceas öken efter sitt förkastande av de ”sju tiderna” år 1863.

”Det forntida Israels historia är en slående illustration av adventfolkets tidigare erfarenhet. Gud ledde sitt folk i adventrörelsen, liksom Han ledde Israels barn ut ur Egypten. I den stora besvikelsen prövades deras tro, såsom hebreernas vid Röda havet. Hade de fortfarande förtröstat på den ledande hand som hade varit med dem i deras tidigare erfarenhet, skulle de ha fått se Guds frälsning. Om alla som hade arbetat endräktigt i verket år 1844 hade tagit emot den tredje ängelns budskap och förkunnat det i den helige Andes kraft, skulle Herren mäktigt ha verkat genom deras ansträngningar. Ett ljusflöde skulle ha strömmat ut över världen. För flera år sedan skulle jordens invånare ha blivit varnade, det avslutande verket fullbordat, och Kristus skulle ha kommit för att återlösa sitt folk.

”Det var inte Guds vilja att Israel skulle vandra fyrtio år i öknen; han önskade leda dem direkt till Kanaans land och där etablera dem som ett heligt och lyckligt folk. Men ”de kunde inte komma in för sin otros skull”. Hebreerbrevet 3:19. På grund av sitt avfall och sin apostasi gick de under i öknen, och andra uppväcktes för att gå in i det utlovade landet. På samma sätt var det inte Guds vilja att Kristi ankomst skulle bli så länge fördröjd och att hans folk skulle förbli så många år i denna värld av synd och sorg. Men otron skilde dem från Gud. Eftersom de vägrade att utföra det verk som han hade ålagt dem, uppväcktes andra för att förkunna budskapet. Av barmhärtighet mot världen dröjer Jesus med sin ankomst, för att syndare ska få tillfälle att höra varningen och i honom finna en tillflykt innan Guds vrede utgjuts.” The Great Controversy, 458.

Både James och Ellen White konstaterade att rörelsen år 1856 hade övergått till Laodiceas rörelse, och i det föregående avsnittet visar hon att ”om alla som endräktigt hade arbetat i verket år 1844 hade tagit emot den tredje ängelns budskap och förkunnat det i den Helige Andes kraft, skulle Herren mäktigt ha verkat genom deras ansträngningar.” Därefter säger hon: ”På samma sätt” förorsakade det ”avfall och den trolöshet” som det forntida Israel gav uttryck för, att det forntida Israel ”gick under i öknen.” Avsnittet visar att laodiceisk adventism började vandra i öknen under den tidsperiod då de som hade förkunnat midnattsropets budskap fortfarande var i livet.

I dag identifierar teologerna (de lärde) olika tillämpningar av Uppenbarelseboken kapitel sjutton, vilka antingen härrör från den futuristiska metodik som uppfanns av jesuiterna, eller från den avfälliga protestantismens fördärvade teologiska praxis. Symbolerna i Uppenbarelseboken sjutton är mycket enkla. Vi har identifierat de nödvändiga symbolerna, så vi skall återvända till de riken som där framställs och sammanställa dem med rikena i Daniels bok kapitel två, ty Jesus åskådliggör alltid slutet på en sak genom dess början.

Och det är sju kungar: fem har fallit, en är, och den andre har ännu inte kommit; och när han kommer, måste han förbli en kort tid. Och vilddjuret, som var och inte är, även det är den åttonde och är av de sju, och går mot fördärvet. Och de tio horn som du såg är tio kungar, vilka ännu inte har fått något rike; men de får makt såsom kungar en stund tillsammans med vilddjuret. Uppenbarelseboken 17:10–12.

I den tredje versen fördes Johannes i anden fram till år 1798. Från den utsiktspunkten i historien fick han veta att det fanns fem riken som redan hade fallit. Dessa riken var Babylon, Medo-Persien, Grekland, det hedniska Rom och det påvliga Rom. William Miller kunde inte lösa denna passage i det sjuttonde kapitlet, ty han kunde inte inse att det påvliga Rom var ett annat rike än det hedniska Rom. Ändå behandlas denna följd i Uppenbarelsebokens tolfte och trettonde kapitel, ty draken i det tolfte kapitlet representerade det hedniska Rom, vilddjuret som steg upp ur havet i det trettonde kapitlet var påvedömet, och jordens vilddjur är Förenta staterna. Syster White identifierar alla dessa tre vilddjur som draken, vilddjuret och den falske profeten. När hon framlägger sitt vittnesbörd identifierar hon rikenas ordningsföljd, och denna ordningsföljd överensstämmer med den tillämpning vi gör av Uppenbarelsebokens sjuttonde kapitel.

”Under symbolerna av en stor röd drake, ett leopardlikt vilddjur och ett vilddjur med lammlika horn framställdes för Johannes de jordiska regeringar som särskilt skulle ägna sig åt att trampa på Guds lag och förfölja hans folk. Kriget fortgår intill tidens slut. Guds folk, symboliserat av en helig kvinna och hennes barn, framställdes såsom i hög grad i minoritet. I de sista dagarna fanns endast en kvarleva ännu kvar. Om dessa talar Johannes såsom dem ”som håller Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd.”

”Genom hedendomen och därefter genom påvedömet utövade Satan sin makt under många århundraden i ett försök att utplåna Guds trogna vittnen från jorden. Hedningar och papister drevs av samma drakanda. De skilde sig endast däri, att påvedömet, under förevändning att tjäna Gud, var den farligare och grymmare fienden. Genom romanismens medverkan tog Satan världen till fånga. Guds bekännande kyrka fördes in i denna villfarelses led, och under mer än tusen år led Guds folk under drakens vrede. Och när påvedömet, berövat sin styrka, tvingades att upphöra med förföljelsen, såg Johannes en ny makt stiga upp för att återge drakens röst och föra vidare samma grymma och hädiska verk. Denna makt, den sista som skall föra krig mot kyrkan och Guds lag, symboliserades av ett vilddjur med lammlika horn.

”Men den stränga linjeföringen av den profetiska pennan uppenbarar en förändring i denna fridfulla scen. Djuret med lammlika horn talar med en drakes röst och ”utövar all den första vilddjurets makt inför honom”. Profetian förkunnar att det skall säga till dem som bor på jorden att de skall göra en bild åt vilddjuret, och att ”det förmår alla, både små och stora, rika

och fattiga, fria och slavar, att ta ett märke på sin högra hand eller på sin panna, och att ingen skall kunna köpa eller sälja utom den som har märket eller vilddjurets namn eller dess namns tal.” Så följer protestantismen i påvedömetts fotspår.” Signs of the Times, 1 november 1899.

I första stycket i det sista avsnittet identifierar syster White det hedniska Rom, det påvliga Rom och Förenta staterna som ”jordiska regeringar”. I det andra stycket visar hon att regeringarna följde efter varandra när hon säger: ”genom hedendomen och sedan genom påvedömet”, samt: ”när påvedömet, berövat sin styrka, tvingades upphöra med förföljelsen, såg Johannes en ny makt stiga upp för att återge drakens röst och föra vidare samma grymma och hädiska verk.” Men hon stannar inte där, ty i det tredje stycket visar hon att Förenta staterna skulle påtvinga hela världen ännu ett rike. Hon säger: ”Vilddjuret med de lammlika hornen talar med en drakes röst och ’utövar all den första vilddjurets makt inför honom’. Profetian förklarar att han skall säga till dem som bor på jorden att de skall göra en bild åt vilddjuret.”

Uppenbarelseboken kapitel tolv och tretton identifierar det hedniska Rom, det påvliga Rom, Förenta staterna och vilddjurets världsvida bild, som upprättas av Förenta staterna. Definitionen av ”vilddjurets bild” är föreningen av kyrka och stat, och för att hela världen skall upprätta en vilddjurets bild identifierar det, per definition, att under de sista dagarna kommer en världsregering att påtvingas hela jorden. Riket kommer att bestå av en stat och en kyrka, där kyrkan härskar över förhållandet. Uppenbarelseboken kapitel tolv och tretton identifierar fyra på varandra följande riken, och samma riken framställs i kapitel sjutton, och även i Daniel kapitel två.

År 1798 såg Johannes att de fem första rikena i Bibelns profetia redan hade fallit och att ett rike då existerade år 1798. Det rike i Bibelns profetia som började år 1798 var jordens vilddjur i Uppenbarelseboken tretton, vilket började som ett lamm men slutligen talar som en drake. Förenta staterna är det tvåhornade sjätte riket i Bibelns profetia, som följer efter det femte riket, det andliga Babylon, vilket hade fått ett dödligt sår. Det femte riket var det andliga Babylon, som hade förebildats av det första riket, det bokstavliga Babylon. Det sjätte riket med två horn hade förebildats av de två armarna av silver.

År 1798 skulle det finnas ett rike som ännu låg i framtiden, ty år 1798 hade ”den andre ännu inte kommit”. När detta sjunde rike trädde in i historien, skulle det endast ”bestå en kort tid”. Det femte riket fick ett dödligt sår, det sjätte riket hade två horn, och det sjunde riket består endast under en kort tidsperiod. Sammanhanget i avsnittet visar att det sjunde riket representeras av de ”tio kungarna”, ty när de ”tio kungarna” blir ett rike, regerar de endast under ”en timme”, och en ”timme” är en kort ”tid”. När de ”tio kungarna” verkligen regerar, regerar de tillsammans med vilddjuret under den ”ena timmen”.

Och de tio horn som du såg är tio kungar, vilka ännu inte har fått något rike; men de får makt såsom kungar en kort stund tillsammans med vilddjuret. Uppenbarelseboken 17:12.

De ”tio hornen” är det sjunde riket, men de regerar tillsammans med vilddjuret under ”en timme”. ”En timme” är den period av söndagslagskris som börjar med den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna. De går med på att regera tillsammans med vilddjuret, ty de tvingas att göra det av den främste kungen, vilket är Förenta staterna. Syster White identifierar i det stycke som vi just har

citerat att den sista makten att förfölja Guds folk är jordens vilddjur.

”Johannes såg en ny makt träda fram för att återge drakens röst och föra vidare samma grymma och hädiska verk. Denna makt, den sista som skall föra krig mot kyrkan och Guds lag, symboliserades av ett vilddjur med lammlika horn.” Signs of the Times, November 1, 1899.

Det sista riket i Bibelns profetia åstadkoms genom det bedrägeri som Förenta staterna, såsom den falske profeten, utför. Riket började som ett lamm år 1798, men i de sista dagarna tvingar det världen att anta vilddjurets världsvida bild, vilken definitionsmässigt är föreningen av en kyrka och en stat, där kyrkan behärskar förhållandet. Detta rike identifieras också som en trefaldig union.

”Förenta staternas protestanter kommer att vara de främsta i att sträcka ut sina händer över klyftan för att fatta Spiritualismens hand; de kommer att räcka över avgrunden för att fatta den romerska maktens hand; och under inflytandet av denna trefaldiga förening kommer detta land att följa i Roms fotspår genom att trampa samvetets rättigheter under fötterna.” The Great Controversy, 588.

Den trefaldiga föreningen är föreningen mellan draken, vilddjuret och den falske profeten, vilka i Uppenbarelseboken sexton går ut till jordens kungar och leder världen till Harmagedon.

Och jag såg tre orena andar, lika paddor, komma ut ur drakens mun och ur vilddjurets mun och ur den falske profetens mun. Ty de är onda andars andar, som gör tecken, och som går ut till kungarna på jorden och i hela världen för att samla dem till striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag. Uppenbarelseboken 16:13, 14.

Den ”romerska makten” är påvedömet, vilddjuret och det femte riket i Bibelns profetia som fick ett dödligt sår. ”Protestanterna” representerar Förenta staterna, den falske profeten, det sjätte och sista riket i Bibelns profetia. ”Spiritismen” är Förenta nationerna, draken och det rike som går med på att regera i en timme tillsammans med vilddjuret. Den trefaldiga föreningen fullbordas under den ”enda timme” som är den ”timme” då den ”stora jordbävningen” i Uppenbarelseboken elva äger rum, vilket är den snart kommande söndagslagen.

”Genom det dekret som genomdriver påvedörets institution i strid med Guds lag kommer vår nation att helt avskilja sig från rättfärdigheten. När protestantismen sträcker ut sin hand över klyftan för att gripa den romerska maktens hand, när den räcker över avgrunden för att fatta Spiritualismens hand, när vårt land, under inflytandet av denna trefaldiga förening, kommer att förkasta varje princip i sin konstitution som en protestantisk och republikansk regering och kommer att bereda väg för spridandet av påvliga falskheter och villfarelser, då kan vi veta att tiden har kommit för Satans märkliga verksamhet och att slutet är nära.” Testimonies, band 5, 451.

I Daniels andra kapitel är Babylon, det första riket i Bibelns profetia, framställt genom huvudet av guld, en förebild för det andliga Babylon, det femte riket i Bibelns profetia. Modernas och persernas dubbla rike, skuldrorna och armarna av silver, det andra riket i Bibelns profetia i Daniel 2, representerar jordens tvåhornade vilddjur, Förenta staterna, det sjätte riket i Bibelns profetia. Bildstodens koppar i Daniel 2, som representerar Grekland, det tredje riket i Bibelns profetia,

representerar Förenta nationerna, det sjunde huvudet som består under ”en timme” och som samtycker till att inta en ställning i drakens, vilddjurets och den falske profetens trefaldiga förening.

Järnriket i Daniels andra kapitel, det fjärde riket i Bibelns profetia, representerar det åttonde riket, som är av de sju. Det bokstavliga hedniska Rom, det fjärde riket, representerar det moderna Rom, som är ett rike uppbyggt genom föreningen av kyrka och stat, där kyrkan härskar över relationen. Detta rike är trefaldigt till sin natur, ty den främste kungen bland de ”tio kungarna” är det sjätte riket, vilket är jordens vilddjur. Det sjätte riket är Ahab, som var gift med Isebel. Det sjätte riket, när det framställs i sin trefaldiga förening, är det moderna Rom, som föregicks av det femte riket, det påvliga Rom, vilket föregicks av det fjärde riket, det hedniska Rom.

Milleriterna såg endast Rom som det fjärde och sista riket. De insåg att det var tvåfaldigt till sin natur, men kunde inte se något annat efterföljande jordiskt rike. Det fjärde riket var det hedniska Rom, som föregick det påvliga Rom, det femte riket, vilket följs av det moderna Rom, det sjätte riket. Det sjätte riket är den tredje av tre romerska manifestationer.

Den trefaldiga föreningen av draken, vilddjuret och den falske profeten är både det moderna Rom och även det stora Babylon, vars dödliga sår har läkts. Förenta staterna, Förenta nationerna och skökan från Tyros representerar det åttonde och sista riket, men alla tre är de allierade i den trefaldiga föreningen av det sjätte riket, som är den sista makten ”att föra krig mot kyrkan och Guds lag.”

Förenta staterna utgör en tredjedel av det sjätte riket. Förenta nationerna, såsom en del av trefaldig union, utgör också en tredjedel av det sjätte riket, och påvedömet utgör likaledes en tredjedel av det sjätte riket. På denna nivå är talet för Förenta staterna SEX, och talet för Förenta nationerna är SEX, och påvedömet tal är SEX. Den trefaldiga unionen representerar en människas tal, ”syndens människa”, och hans tal är SEX-SEX-SEX.

Här är visheten. Den som har förstånd må räkna vilddjurets tal, ty det är en människas tal; och dess tal är sexhundrasextiosex. Uppenbarelseboken 13:18.

Det sjätte och sista särskilda riket är Förenta staterna, men det bedrar världen, ty det är den falske profeten.

Och det utövar den första vilddjurets hela makt inför honom och förmår jorden och dem som bor där att tillbe det första vilddjuret, vars dödliga sår blev läkt. Och det gör stora tecken, så att det till och med får eld att falla ner från himlen på jorden inför människors ögon. Och det förleder dem som bor på jorden genom de tecken som det hade makt att göra inför vilddjuret, och säger till dem som bor på jorden att de skall göra en bild åt vilddjuret, som hade såret från ett svärd och ändå levde. Uppenbarelseboken 13:12–14.

Den ”makt från det första vilddjuret inför honom” betecknar den makt som gavs åt påvedömet av Europas kungar, med början hos Klodvig år 496. Förenta staterna använder sin militära styrka, åtföljd av sin ekonomiska makt, för att bedra och tvinga världen. Förenta staterna tvingar världen att tillbe påvedömet genom att genomdriva söndagsgudstjänst. Förenta staterna utför stora tecken

genom att låta eld, (en symbol för ett budskap) fara ner från himlen, vilket skall fullbordas genom informationssupermotorvägen, som representerar den fulla utvecklingen av hjärntvätt och propaganda, vilket är hypnosens moderna manifestation. På grund av den tilltagande kris som Islam fört över jorden, när de fullgör sin roll i att reta upp folken till vrede, blir världen bedragen att acceptera det världsomfattande systemet av föreningen mellan kyrka och stat, vilket består av draken, vilddjuret och den falske profeten.

När vers arton i Uppenbarelseboken tretton säger: räkna vilddjurets tal, är talet de tre makter som kommer samman för att utgöra det sjätte och sista riket. När detta rike, 666, upprättas, kommer det att vara uppfyllelsen av den profetiska gåtan att den åttonde kungen är av de sju. Den profetiska gåtan är en del av den sanning som förseglas upp när Lejonet av Juda stam bryter sigillen på Jesu Kristi uppenbarelse.

Av denna anledning bevittnas gåtan om det sista riket, som är det trefaldiga sjätte riket, som också är det andliga Babylon som var glömt i sjuttio symboliska år, och som är det moderna Rom, och som också är vilddjurets världsvida bild, vilket förebildades av det första riket Babylon och det fjärde riket, det hedniska Rom, två gånger genom identifieringen att det är de "visa" som kommer att förstå denna sanning; ty gåtan om 666 förutsätter dem som har vishet, liksom även gåtan om att den åttonde kungen är av de sju.

Här är visheten. Den som har förstånd må beräkna vilddjurets tal, ty det är en människas tal; och dess tal är sex hundra sextiosex. Uppenbarelseboken 13:18.

Och här är det sinne som har vishet. De sju huvudena äro sju berg, på vilka kvinnan sitter. Uppenbarelseboken 17:9.

Avtäckandet av Jesu Kristi uppenbarelse förstås av de "visa", inte av de ogudaktiga. Båda hänvisningarna till vishet i Uppenbarelseboken gäller dem som har "förstånd", och det som de "visa" förstår är "kunskapens tillväxt". Den "kunskapens tillväxt" som är Jesu Kristi uppenbarelse är uppenbarelsen att det åttonde riket, vilket är 666:s trefaldiga rike, också framställs i Daniels andra kapitel, ty juvelerna i Millers dröm skall lysa tio gånger klarare i de sista dagarna.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

"I Uppenbarelseboken framställs Guds djupa ting. Själva namnet som getts dess inspirerade sidor, "Uppenbarelsen", motsäger påståendet att detta är en förseglad bok. En uppenbarelse är något som har blivit uppenbart. Herren själv uppenbarade för sin tjänare de hemligheter som finns i denna bok, och det är hans avsikt att de skall vara öppna för allas studium. Dess sanningar är riktade till dem som lever i de sista dagarna av denna jords historia, liksom till dem som levde på Johannes' tid. Några av de scener som skildras i denna profetia hör till det förgångna, några utspelar sig nu; några för blicken till avslutningen av den stora striden mellan mörkrets makter och himmelens Furste, och några uppenbarar de återlösta segrar och glädje på den jord som blivit ny."

"Ingen må mena att det, därför att de inte kan förklara innebörden av varje symbol i Uppenbarelseboken, är gagnlöst för dem att utforska denna bok i ett försök att lära känna

innebörden av den sanning den innehåller. Han som uppenbarade dessa hemligheter för Johannes skall ge den sannfärdige sanningssökaren en försmak av himmelska ting. De vilkas hjärtan är öppna för att ta emot sanningen skall göras i stånd att förstå dess lärdomar, och skall få den välsignelse som utlovats åt dem som 'hör denna profetias ord och bevarar det som är skrivet däri.'"

"I Uppenbarelsboken möts och avslutas alla Bibelns böcker. Här finns Danielsbokens komplement. Den ena är en profetia; den andra en uppenbarelse. Den bok som var förseglad är inte Uppenbarelsboken, utan den del av Daniels profetia som rör de sista dagarna. Ängeln befälde: 'Men du, Daniel, håll orden hemliga och försegla boken intill ändens tid.' Daniel 12:4." Apostlagärningarna, 584, 585.